

jeg er interesseret i at finde ud af, er ikke så meget, om det var muntert, spøgende og fjantende, men om mødet har givet anledning til, at Socialdemokratiet har revurderet sin udlændingepolitik.

For vi er nogle, der føler, det er helt nødvendigt, at der er et flertal her i Folketinget, som på et tidspunkt erkender, at den nuværende udlændingepolitik er forkert. Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at vi allerede her i dag, altså så kort tid efter mødet i Havnsø, får en mulighed for at høre fra statsministerens egen mund, om der er udsigt til det.

Det, der har været kendetegnende indtil nu, har jo været, at der alene har været fokuseret på integrationen af de fremmede, der er kommet til Danmark, og det er naturligvis også en meget, meget vigtig diskussion at tage. Men den diskussion, der ikke har været meget fokus på, og som jeg gerne vil sætte fokus på her i det her spørgsmål, er spørgsmålet om, hvor mange vi i praksis kan integrere hvert år. Det er altså spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at se på, hvor mange der kommer til det danske samfund hvert år i forhold til, hvor mange det overhovedet i praksis er muligt at integrere i det danske samfund, så det bliver en vellykket integration både for dem, der kommer, og for det danske samfund.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Spørgsmålet om hvor mange er jo et tema, vi ofte har drøftet også her i salen, og jeg har sådan set ikke rigtig noget nyt at tilføje, ligesom jeg kan fornemme, at hr. Thulesen Dahl i virkeligheden heller ikke har noget at tilføje.

Jeg tror, at det vigtigste er at gøre sig klart, at det ikke er en særlig frugtbar diskussion at lægge op til hvor mange. En debat om antal fører os ikke rigtig nogen steder hen, og én ting er i hvert fald sikker: Det løser ikke de konkrete opgaver, vi skal løse i det danske samfund, når det gælder vores nye danske, der er kommet til Danmark.

De konkrete opgaver, vi skal løse – og det vil jeg appellere meget til, at Dansk Folkeparti også bidrager til, det vil hjælpe meget – er jo, at folk kommer i arbejde, at folk får en uddannelse, at folk kommer ind i det danske samfund på en god måde samt at vi lærer at leve med hinanden på en god og fornuftig måde, fordi vi har en gensidig interesse deri.

Lad mig give et eksempel: Vi har f.eks. cirka 2.000 flygtninge/indvandrere i landet, udlæn-

dinge, som bor her, og som har en teknisk uddannelse. Hvor ville det dog være dejligt, hvis vi sammen med arbejdsmarkedets parter kunne få de mennesker i arbejde for deres egen skyld og for samfundets skyld. Vi står jo faktisk og mangler folk en række steder med lige præcis de uddannelser.

Så lad os forene vores kræfter om en positiv, fremadrettet, god indsats, som alle mennesker i det her land i virkeligheden higer efter, i stedet for at hr. Thulesen Dahl og jeg skændes om et eller andet teoretisk anliggende. Lad os få de mennesker i arbejde på en god og humanistisk måde. Jeg er fuldstændig overbevist om, at et meget stort flertal i Danmark ønsker det af os.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu forsøgte jeg sådan set ikke at opnå noget skænderi. Jeg stiller bare et helt stilfærdigt spørgsmål til statsministeren, som jo er meget enkelt, nemlig om statsministeren ikke mener, at der er en øvre grænse for, hvor mange udlændinge der i praksis kan integreres i det danske samfund i år. Jeg vil da meget gerne tage udgangspunkt i nogle meget konkrete ting.

Vi ser jo allerede i integrationslovens første periode, hvordan der bliver stadig stigende problemer med at skaffe boliger til de udlændinge, der bliver anvist til kommunerne. Kommunerne er ved at have opfyldt den kvote, de kan råde over i det almennyttige boligbyggeri, og nu bliver de nødt til at gå ud og opkøbe parcelhuse i en lang række kommuner for at kunne huse de udlændinge, der kommer til kommunen.

Vi kan også tage tolkeområdet, hvor det jo i stadig stigende omfang bliver svært for kommunerne at rekvirere tolke. Det er en meget dyr omkostning, hvis man skal rekvirere tolke, der kommer mange kilometer væk fra, hver gang en af de udlændinge, der er anvist, skal et eller andet.

Vi kan også tage området uddannelser, hvor vi kan se, at der er mangel på lærerkræfter en lang række steder. Hvis der kommer analfabeter fra Somalia, så går der altså en vis periode, før de har lært et dansk, der gør, at de kan begå sig, så de overhovedet har en chance for at komme ud på arbejdsmarkedet, hvad der selvfølgelig må være målet for dem, der skal være her.

Det er derfor, at vi med det som udgangspunkt – de meget konkrete ting, vi nu kan se foregår rundt i kommunerne, hvor problemerne hober sig op for kommunerne – tillader os at sige og rette fokus på, om det ikke er sådan, at